

Ústí nad Labem dne 18. listopadu 2019

Č. j.: MZP/2019/530/1701

Sp. zn.: ZN/MZP/2019/530/454

ROZHODNUTÍ

ve věci odvolání žadatele: Jan Rajter, IČ: 10445404, se sídlem Moravěves 8, 434 01 Havraň a Obce Havraň, IČ: 00265918, se sídlem Havraň 11, 435 01 Havraň, proti rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, o výjimce ze zákazu ze základních ochranných podmínek vyjmenovaných zvláště chráněných druhů v souvislosti s akcí, záměrem „Rekultivace bývalé pískovny v Havrani zavezením inertními materiály“.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem svým rozhodnutím č. j. KUUK/112214/2019/ZPZ ze dne 22.8.2019 (dále také jen „rozhodnutí“ nebo „napadené rozhodnutí“) jako orgán státní správy ochrany přírody a krajiny příslušný podle ustanovení § 77a odst. 5 písm. h) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění (dále také jen ZOPK), nepovolil osobě: Jan Rajter, IČ: 10445404, se sídlem Moravěves 8, 434 01 Havraň, výjimku ze zákazů dle § 56 ZOPK, k zásahům do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů živočichů v kategorii „silně ohrožené“ – **ještěrka obecná** (*Lacerta agilis*), **slepýš křehký** (*Anguis fragilis*), **pěnice vlašská** (*Sylvia nisoria*) a v kategorii „ohrožené“ – **čmelák** (*Bombus sp.*), **svižník polní** (*Cicindela campestris*) a **ťuhýk obecný** (*Lanius collurio*), chráněných dle § 50 ZOPK, a to v souvislosti s akcí, záměrem „Rekultivace bývalé pískovny v Havrani zavezením inertními materiály“, kde se výše uvedené druhy nacházejí. Žadatel o výjimku požadoval konkrétně zejména výjimku ze zákazu rušení, zraňování, usmrcování, ničení, poškozování či přemísťování jedinců, jejich vývojových stadií či jimi užívaných sídel.

Účastníci řízení dle § 27 odst. 1 správního řádu

Jan Rajter, IČ: 10445404, se sídlem Moravěves 8, 434 01 Havraň

Proti tomuto rozhodnutí podal v zákonné lhůtě odvolání žadatel - Jan Rajter, IČ: 10445404, se sídlem Moravěves 8, 434 01 Havraň, k odvolání se rovněž připojila Obec Havraň, IČ: 00265918, se sídlem Havraň 11, 435 01 Havraň, a to s odvolacími důvody v odvolání uvedenými (obě odvolání jsou obsažena ve společném podání obou odvolatelů).

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství postoupil zmíněná odvolání podle ustanovení § 88 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, Ministerstvu životního prostředí jako odvolacímu orgánu, které po jeho přezkoumání rozhodlo takto:

V ý r o k

Ministerstvo životního prostředí, příslušné jako odvolací orgán ve smyslu ustanovení § 89 odst. 1, za použití ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád a dále za použití ustanovení § 50, § 56 odst. 1 a odst. 2 písm. c) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve smyslu pozdějších předpisů, podaná odvolání

z a m í t á

a napadené rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství č. j. KUUK/112214/2019/ZPZ ze dne 22.8.2019 **p o t v r z u j e** v celém rozsahu.

O d ů v o d n ě n í

Předmětným rozhodnutím Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem nepovolil žadateli - Jan Rajter, IČ: 10445404, se sídlem Moravěves 8, 434 01 Havraň, výjimku ze zákazů dle § 56 odst. 1 a odst. 2 písm. c) ZOPK, k zásahům do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů živočichů (dále také jen „ZCHDŽ“) v kategorii druhy silně ohrožené - **ještěrka obecná** (*Lacerta agilis*), **slepýš křehký** (*Anguis fragilis*), **pěnice vlašská** (*Sylvia nisoria*) a v kategorii ohrožené - **čmelák** (*Bombus sp.*), **svižník polní** (*Cicindela campestris*) a **tuhýk obecný** (*Lanius collurio*), chráněných dle § 50 ZOPK, a to v souvislosti s akcí, záměrem „Rekultivace bývalé pískovny v Havrani zavezením inertními materiály“, kde se výše uvedené druhy nacházejí. Žadatel o výjimku požadoval konkrétně zejména výjimku ze zákazu rušení, zraňování, usmrcování, ničení, poškozování či přemísťování jedinců, jejich vývojových stadií či jimi užívaných sídel.

Proti tomuto rozhodnutí podal v zákonné lhůtě odvolání žadatel - Jan Rajter, IČ: 10445404, se sídlem Moravěves 8, 434 01 Havraň (dále také jen „odvolatel č. 1“ nebo „odvolatel Jan Rajter“), k odvolání se rovněž připojila Obec Havraň, IČ: 00265918, se sídlem Havraň 11, 435 01 Havraň (dále také jen „odvolatel č. 2“ nebo „odvolatel Obec

Havraň", a to s odvolacími důvody v odvolání uvedenými (obě odvolání jsou obsažena ve společném podání obou odvolatelů.

Odvolatel Jan Rajter ve svém odvolání uvádí dále uvedené. V úvodu odvolání je zmiňován vztah odvolatelů k záměru „Terénní úpravy pozemku p. č. 1215 v k. ú. Havraň – rekultivace bývalé pískovny v Havrani zavezením inertními materiály“, odvolatel Jan Rajter je účastníkem řízení a investorem záměru, odvolatel Obec Havraň je účastníkem řízení, kdy záměr má být uskutečněn v katastrálním území této obce.

Odvolatelé s výrokem rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, jímž nebyla povolena výjimka z ochranných podmínek ZCHDŽ nesouhlasí, a to pro nedostatečnou ochranu veřejného zájmu, nezjištění stavu věci, o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjištění všech okolností důležitých pro ochranu veřejných zájmů.

Odvolatel Jan Rajter, odvolatel č. 1 uvádí, že rozhodnutí neodpovídá okolnostem daného případu, při rozhodování skutkově stejného případu vznikly nedůvodné rozdíly. Na stejný záměr terénních úprav pozemku p. č. 1215 v rámci projektu zemědělské rekultivace bývalé pískovny v Havrani existuje dosud platné Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje pod č. j. 2753/ZPZ/2014/ZD-714 – rozhodnutí o udělení výjimky ze zákazů dle § 56 ZOPK s platností do 31.12.2020 z roku 2014. Výjimka se týká ZCHDŽ – čmelák, otakárek fenyklový, slepýš křehký, ještěrka obecná, pěnice vlašská, krutihlav obecný, slavík obecný. Tato výjimka je povolena z důvodu jiného převažujícího zájmu – realizace činností vedoucích k obnově původní funkce pozemku, tj. převedení zpět na ornou půdu za účelem pozdějšího zemědělského obhospodařování. V odůvodnění tohoto rozhodnutí je uvedeno, že se správní orgán prvního stupně do jisté míry ztotožňuje s tvrzeným veřejným zájmem na realizaci záměru, jak jej prezentuje žadatel o výjimku, odvolatel Jan Rajter. Veřejný záměr měl spočívat v návratu pozemku zpět do zemědělského půdního fondu s cílem jeho budoucího obhospodařování jako orné půdy, a také jeho realizace v zájmu veřejné bezpečnosti s ohledem na aktuální stav lokality a jen těžko kontrolovaný pohyb osob na dané ploše. Dále je zmíněno, že další absence péče o lokalitu záměru by dříve či později vedla k poklesu diverzity stanovišť a druhů. Lokalita se nachází v tradiční zemědělské oblasti s dobrými podmínkami pro rostlinnou výrobu a rekultivace předmětného pozemku také výrazně zjednoduší obhospodařování sousedního pozemku – p. č. 1214, který je v současnosti od okolních pozemků téměř izolován, což je jednoznačně v ekonomickém zájmu žadatele. Zemědělské využívání pozemků, které jsou a v minulosti i byly ornou půdou, je pak jistě i zájmem veřejným. Pokud by lokalita byla i nadále ponechána v současném stavu, dalo by se jen obtížně zabránit vstupu na tyto pozemky cizím osobám. Přesto, že přístupové cesty jsou uzavřeny závorami, je patrné, že předmětný pozemek je i nadále využíván jako černá skládka. Jiné uspokojivé řešení, které by vedlo k ekonomickému využití příslušného pozemku, zamezení rozšiřování černé skládky, a snížení rizika ohrožení osob (zejména dětí, které tuto plochu využívají ke hrám), zřejmě neexistuje, resp. není zdejšímu úřadu známo. V tomto rozhodnutí z roku 2014 správní orgán prvního stupně dospěl k závěru, že případný vliv záměru na populace zjištěných ZCHDŽ v daném regionu bude málo významný až zanedbatelný, a proto rovněž konstatoval, že veřejný záměr na realizaci záměru, v tomto konkrétním případě převažuje nad zájmem ochrany

všech zde zjištěných ZCHDŽ, které se běžně vyskytují i v okolí. V daném rozhodnutí z roku 2014 tak správní orgán prvního stupně výjimku z ochrany ZCHDŽ odvolateli Janu Rajterovi za stanovených podmínek a současné neexistence jiného vhodnějšího uspokojivého řešení povolil. Odvolatel Jan Rajter ve svém odvolání odkazuje na uvedené rozhodnutí z roku 2014.

Odvolatel Jan Rajter dále uvádí, že záměr rekultivace bývalé pískovny se během následujících 5 let nezměnil v žádných podstatných skutečnostech. Naopak došlo k jeho zlepšení stran výraznější ochrany přírody – byla navržena přírodě blízká tzv. „ekologická rekultivace“ (vypracován aktuální plán rekultivace s tím, že část dotčené plochy lokality včetně pozemku p. č. 1214 bude zcela ponechána sukcesi – spontánní i částečně řízené). Na záměr dále proběhlo – řádné posouzení vlivů na životní prostředí v souladu se zákonem č. 100/2001 Sb. v platném znění, včetně aktualizovaných odborných studií (zejména biologický průzkum – dále také jen „BP“) s kladným stanoviskem. Ani aktualizovaný BP neodhalil žádné jiné či nové podstatné skutečnosti oproti původnímu BP, které by mohly zakládat prostor pro důvodné změny při dalším rozhodování (pouze došlo k nevýznamné obměně ve výčtu ZCHDŽ). Přesto krajský úřad ve stejné věci rozhodl naprosto opačným výrokem, a se zcela opačnými argumenty, a to v podstatných skutečnostech.

Krajský úřad se v novém rozhodnutí nyní dožaduje přesvědčivějších důkazů od žadatele o výjimku, a to pro prokazování převažujícího veřejného zájmu a navíc se snaží mu již předem podsouvat „nekalou“ (údajně nepřiznanou) finanční motivaci z činnosti odstraňování stavebních odpadů v dotčeném regionu, po níž tam prý údajně existuje poptávka. Odvolatel Jan Rajter se tedy ohrazuje proti předem ničím nepodloženému obvinění a zdůrazňuje, že nelze spravedlivě rozhodovat jen na základě důvodných pochybností. Odvolatel Jan Rajter nesouhlasí s argumenty účastníka řízení – Stop tunelům z. s., kdy tento účastník například uvádí, že rekultivace představuje „neúčelně vynaložené finanční náklady“. Odvolatel Jan Rajter dále nesouhlasí s argumenty správního orgánu prvního stupně, že jako žadatel o výjimku ze zákazů ZCHDŽ neprokázal neexistenci jiného uspokojivého řešení záměru. Odvolatel je naopak přesvědčen, že záměr „ekologické rekultivace“ opuštěné, dlouhodobě nevyužívané těžebny v rámci ekologie obnovy je tím nejlepším a nejvhodnějším řešením pro životní prostředí dotčené lokality, jež je dnes ohrožena pokračujícím neřízeným zarůstáním vegetací (tj. výsledkem bude nakonec úbytek biodiverzity), vodní a větrnou erozí, a dále vandalismem včetně rozšiřování černých skládek. Návrat dotčené lokality k jejímu původnímu účelu (využití jako orné půdy) je pak hlavním smyslem navrhované rekultivace a je pak jistě i zájmem veřejným. Cílem rekultivace je obnovení ekologických a estetických funkcí i hospodářského a rekreačního potenciálu, těžbou a dalšími antropogenními aktivitami narušeného, degradovaného nebo zdevastovaného území a začlenění lokality do kontextu okolní krajiny. Po realizaci záměru těžbou dotčené území získá zpět svou původní funkci a využití jako orná půda. Aktuálně je pozemek plánovaného záměru bez přirozené vegetace a silně antropicky zatížený, hlavně pojezdy vozidel a deponiemi různého materiálu. Spolu s poměrně rozsáhlým lesním porostem severně od ní představuje tak pískovna podle přírodovědeckého průzkumu refugium pro několik druhů ZCHDŽ

v jinak intenzivně využívané zemědělské krajině. Většina zde zjištěných ZCHDŽ je v širším okolí běžně rozšířena a realizace záměru proto nebude představovat významný zásah do jejich populací v rámci regionu.

Odvolatel Jan Rajter dále nesouhlasí s odůvodněním rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, kdy ten uvádí, že nemohl po vyhodnocení všech předložených podkladů – zejména pak samotného popisu záměru, který neobsahuje žádné konkrétní a věrohodné údaje o způsobu zajištění přiměřené obdělávatelnosti a úrodnosti údajně vytvářené zemědělské půdy, resp. vůbec o dostupnosti zúrodnitelných substrátů pro tento účel -, bohužel vyloučit, že spíše než ve veřejném zájmu je realizace záměru především v ekonomickém privátním zájmu žadatele o výjimku (odvolatele č. 1). S tímto tvrzením odvolatel Jan Rajter nesouhlasí, když uvádí, že všechny předložené podklady (zejména aktuální plán ekologické rekultivace, včetně ostatní dokumentace EIA) obsahuje všechny potřebné a konkrétní informace, včetně podrobného popisu záměru, a to hlavně oproti roku 2014, kdy nic takového k dispozici nebylo. Odvolatel Jan Rajter je celoživotní zemědělec, a proto pro něj nebude problém zajistit přiměřené zúrodnění svrchní rekultivační vrstvy dotčené lokality, což je i plně v jeho zájmu. Nesouhlasí tedy s napadáním věrohodnosti jím uváděných údajů a skutečností. Dále uvádí, že následné zabezpečení a kontrola kvality ukládaných odpadů a provádění rekultivačních prací by bylo záležitostí jiných státních orgánů.

Odvolatel Jan Rajter dále nesouhlasí s tvrzením spolku Stop tunelům, k nimž se přiklonil správní orgán prvního stupně ve svém rozhodnutí, kdy spolek uvádí, že stav po realizaci záměru by nebyl v souladu s platným územním plánem obce, což je dle odvolatele v rozporu s doloženým Vyjádřením příslušného úřadu územního plánování k záměru z hlediska územně plánovací dokumentace ze dne 10.12.2018 (příloha EIA – viz. příloha č. 2 odvolání). Odvolatel nesouhlasí ani s tvrzením spolku, že seznam ZCHDŽ, u nichž má být žádáno o výjimku není kompletní (nejsou zahrnuti netopýři, obojživelníci, ropucha zelená, konipas luční a u krutihlava obecného by rovněž docházelo k rušení jedinců a ničení potravního biotopu). Tato tvrzení nejsou doložena žádným odborným průzkumem, jsou nevěrohodná, v rozporu s biologickým průzkumem. Stran pozemku 1214 odvolatel č. 1 uvádí, že tento je pouze uveden v dokumentaci EIA jako pozemek sousedící s pozemkem 1215 a rekultivací bude dotčen jen částečně (příjezd, menší odkopávka ornice na hranicích).

Odvolatel Jan Rajter rovněž odmítá tvrzení spolku Stop tunelům, že by v rámci záměru měl být využit odpad pod katalogovým číslem 10 01 05 „Pevné reakční produkty na bázi vápníku z odsiřování spalin“.

Odvolatel č. 2, Obec Havraň, na jejímž katastru se pozemky záměru nachází, uvádí v odvolání, že hlavním smyslem a cílem záměru ekologické rekultivace je znovuoobnovení původní funkce dotčené lokality opuštěné těžebny písku na okraji obce zpět na ornou půdu, což je i ve veřejném zájmu obce. Nyní je lokalita ohrožena vandalismem a nelegálním zavážením odpadky, čemuž nelze zabránit ani zákonnými prostředky.

S ohledem na výše uvedené odvolatelé mají za to, že správní orgán prvního stupně byl v rámci svého rozhodování vůči nim nepodloženě podezřívavý až zaujatý, což vyplývá z odůvodnění rozhodnutí. V řízení byly bagatelizovány odvolatelem předložené podklady, finančně i časově nákladné řízení EIA, odvolatelé shledávají neochotu celou věc řešit řádně a správně. Nově vydané rozhodnutí správního orgánu prvního stupně o nepovolení výjimek ze zákazů ZCHDŽ na úplně stejný záměr se jeví jako nevěrohodné, neopodstatněné, zavádějící a účelové. Rozhodnutí vytváří pochybnosti o důvěryhodnosti, spravedlnosti a rovném přístupu při úředním rozhodování.

Odvolatelé s výrokem o nepovolení výjimky nesouhlasí, a to zejména z důvodu významného rozporu ve vydaných rozhodnutích správního orgánu prvního stupně ve stejné věci, pro nezjištění stavu věci, o němž by nebylo důvodných pochybností a nezjištění všech okolností důležitých pro ochranu veřejných zájmů dle zákona, jak je výše uvedeno. Odvolatelé proto požadují, aby Ministerstvo životního prostředí jako odvolací správní orgán rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušilo a věc vrátilo správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání.

Odvolatelé jsou přesvědčeni, že pro povolení výjimek byla dostatečně doložena existence veřejného zájmu, zejména pak z jiných naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu, včetně důvodů sociálního a ekonomického charakteru a důvodů s příznivými důsledky nesporného významu pro životní prostředí (§ 56 odst. 2 písm. c) ZOPK). Hlavním smyslem záměru je obnovení původní funkce pozemku zpět na ornou půdu, která bude nadále do budoucna smysluplně obhospodařována, což bude i nesporným přínosem pro národní hospodářství.

Ministerstvo životního prostředí, odbor výkonu státní správy IV, jako příslušný odvolací orgán, posoudilo rozsah námitek odvolatelů a po přezkoumání provedeného řízení a napadeného rozhodnutí v celém rozsahu a na základě předložených podkladů, které jsou součástí spisu, posoudilo rozsah námitek odvolatelů s jeho nezbytným rozšířením v souladu s ustanovením § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, tedy s ohledem na veřejný zájem, a shledalo, že námítka odvolatelů nejsou důvodné, proto odvolání zamítlo a rozhodnutí potvrdilo.

K podaným námítkám odvolací orgán konstatuje následující:

Odvolací správní orgán se v dané věci zabýval zejména nesplněním podmínky převahy jiného veřejného zájmu nad zájmem ochrany přírody, což je podmínka dle § 56 odst. 1, bez jejíhož splnění nelze požadovanou výjimku orgánem ochrany přírody povolit. Současně je tvrzený veřejný zájem a jeho převaha ve smyslu § 56 ZOPK i hlavní odvolací námítka odvolatelů.

Z předložených podkladů vyplývá, že správní orgán prvního stupně se otázkou existence převažujícího, respektive existujícího jiného veřejného zájmu převažujícího nad zájmem ochrany přírody, nebo jeho intenzitou, velikostí, zabýval dostatečně pečlivě v napadeném rozhodnutí zejména na straně 3 a následujících. Povolení výjimek je možné pouze z naléhavého důvodu převažujícího veřejného zájmu a za předpokladu neexistence jiného uspokojivého řešení. Z odůvodnění odvoláními

napadeného rozhodnutí je patrné, že správní orgán prvního stupně k řešené problematice zjišťování veřejného zájmu, respektive převažujícího veřejného zájmu, přistoupil odpovědně a pečlivě zjišťoval všechny jednotlivé skutečnosti a souvislosti, jež jsou s realizací záměru, s poskytnutím výjimky z ochrany ZCHDŽ, tedy s žádostí o rekultivaci bývalé pískovny v Havrani zavezením inertními materiály spojeny. V daném případě však žadatel o výjimku, odvolatel Jan Rajter veřejný zájem na realizaci záměru, natož takový veřejný zájem, který převažuje nad zájmem ochrany přírody, nebo v zájmu ochrany přírody, neprokázal. Současně žadatel o výjimku neprokázal ani neexistenci jiného uspokojivého řešení, což je současně druhá podmínka stran zvláště chráněných druhů živočichů, které jsou předmětem ochrany podle práva Evropských společenství. Žadatel o výjimku ze zákazů u ZCHDŽ odůvodnil veřejný zájem s tím, že pozemek bývalé těžebny je v současnosti veřejně přístupný a nelze zabránit přístupu nepovolaných osob včetně nepřizpůsobivých osob (uživatelé drog...) a malých dětí. V nedávné době sloužil jako nepovolená motokrosová dráha a dodnes také jako nelegální skládka odpadů (pneumatiky, stavební sutě,...), což má nepříznivý vliv na životní prostředí. Zamezení přístupu osob vybudováním oplocení by bylo neudržitelné a zřejmě i neúčinné. Z těchto závažných důvodů dochází k ohrožování stavu životního prostředí, veřejného zdraví a veřejné bezpečnosti. Obnova funkce pozemku zpět na ornou půdu a jeho obdělávání je nejen v souladu s ekonomickými zájmy vlastníka (zemědělec), ale i jediným uspokojivým řešením z hlediska veřejné bezpečnosti. Žadatel o výjimku usiluje o obnovu původní funkce pozemku zpět na ornou půdu a jeho obdělávání v rámci navrhované tzv. ekologické rekultivace. Jako přínos záměru dále žadatel shledává – vytvoření pestré krajinné mozaiky zemědělské krajiny v dotčeném území. V rámci tzv. ekologické rekultivace dojde k navrácení ploch zemědělskému obhospodařování (mozaika orné půdy, nelesní zeleně a trávobylinného porostu) a zapojení území do krajiny: vytvoření území s přírodně – krajinnotvornou funkcí respektující atributy okolní krajiny.

Jak vyplývá ze spisové dokumentace, lokalita záměru spolu s lesním porostem severně od ní představuje důležité refugium pro několik zvláště chráněných druhů živočichů (ZCHDŽ) v jinak intenzivně využívané okolní zemědělské krajině. Většina zde průzkumem potvrzených ZCHDŽ je v širším okolí údajně rozšířena a realizace záměru (pokud by byla část biotopů ponechána) by dle názoru autora předloženého biologického hodnocení nemusela představovat významný zásah do jejich populací v rámci regionu. Za nejhodnotnější biotop lze údajně považovat především pás křovin v severní části řešeného území, na kontaktu s lesem, kde se vyskytují i další ZCHDŽ (krutihlav obecný, slavík obecný). Z biologického hodnocení dále však vyplývá, že realizací záměru by zcela zanikly zdejší biotopy a lokální populace svižníka polního, čmeláků, slepýše křehkého, ještěrky obecné, pěnice vlašské a ťuhýka obecného. Jedinci všech dotčených ZCHDŽ mohou být realizací záměru nejen rušeny, ale pravděpodobně může docházet i k jejich zraňování, usmrcování a za určitých okolností i likvidaci jejich vývojových stadií. Některé z těchto ZCHDŽ přitom současně požívají ochrany dle práva evropských společenství.

Odvolací správní orgán má dále za to, že správní orgán prvního stupně dostatečně odůvodnil své rozhodnutí, když v rozhodnutí podrobně popsal v souladu s podklady,

kteře tvoře spisovou dokumentaci, stav zjištěných ZCHDŽ v lokalitě dotčené záměrem, jakož následně i rozebírá jednotlivé právní podmínky, za nichž lze žadatelem požadovanou výjimku ze zákazů ZCHDŽ povolit. Odvolací orgán na tomto místě jen stručně opakuje, již správním orgánem prvního stupně popsané. Pro uvedené ZCHDŽ je na základě § 56 ZOPK možné povolit výjimku ze zákazů pouze v případě „převahy jiného veřejného zájmu nebo zájmu na ochraně přírody“. Pokud se jedná o ZCHDŽ, jež jsou předmětem ochrany dle práva evropských společenství, jsou podmínky výjimky ještě přísnější, - musí být současně dán některý z důvodů uvedených v § 56 odst. 2 ZOPK a doložena dále neexistence jiného uspokojivého řešení a povolená činnost nesmí ovlivnit dosažení či udržení příznivého stavu druhu z hlediska ochrany. V daném případě by bylo možné výjimku povolit pouze tehdy, kdyby žadatel o výjimku doložil splnění všech zákonem požadovaných podmínek tak, aby o této skutečnosti nebyly důvodné pochybnosti.

S ohledem na výše uvedený obsah žádosti žadatele o výjimku, odvolatele Jana Rajtera, však správní orgán prvního stupně dospěl k závěru, že žadatel zákonem požadovaný veřejný zájem ani jeho převahu nad zájmem ochrany přírody, nebo v zájmu ochrany přírody dostatečně neprokázal a neprokázal ani neexistenci jiného uspokojivého řešení záměru. S těmito závěry správního orgánu prvního stupně se rovněž plně ztotožňuje odvolací správní orgán. Odvolací orgán dále souhlasí se závěry správního orgánu prvního stupně, kdy tento uvádí, že pouhým konstatováním žadatele o výjimku, že opuštěná těžebna šterkopísku představuje významné riziko pro veřejné zdraví a bezpečnost osob, by po dlouhé době její neškodné existence v těsném sousedství obce měla být doložena přesvědčivými důkazy, ne toliko pouhým konstatováním žadatele o výjimku. Odvolací správní orgán má dále za to, že ani argumentace veřejnou přístupností lokality záměru, přístupem nebo návštěvami nepřizpůsobivých osob v lokalitě, případně skutečnost existence nelegální skládky nebo skládek v dané lokalitě s případným nepříznivým vlivem na životní prostředí anebo proklamovaný zájem žadatele o provozování zemědělské činnosti v lokalitě záměru ještě samo o sobě nemůže založit existenci veřejného zájmu a jeho převahu nad zákazy u zjištěných ZCHDŽ, jenž jim dle § 56 ZOPK náleží. S těmito závěry, odůvodněním rozhodnutí správním orgánem prvního stupně se odvolací správní orgán zcela ztotožňuje. Naopak odvolací správní orgán nesouhlasí s odvolací námitkou odvolatelů, respektive zejména odvolatele č. 1, Jana Rajtera, s tvrzením že veřejný zájem a jeho požadovaná převaha nad zájmem ochrany přírody, nebo v zájmu ochrany přírody je v jeho záměru, v žádosti o výjimku ze zákazů u ZCHDŽ dle § 56 ZOPK jednoznačně prokázán.

Odvolací správní orgán dále souhlasí rovněž s odůvodněním správního orgánu prvního stupně, když ten uvádí, že vstup osob do prostoru historické těžebny, kterému se žadatel snaží realizaci záměru mimo jiné zamezit, není žádnými platnými právními předpisy vyloučen a pokusy o to mu zabránit nelze proto bez dalšího za činnost ve veřejném zájmu považovat. Odvolací orgán souhlasí i s tím, že negativním dopadům na životní prostředí, jež vyplývají z existence nelegálních skládek lze čelit jejich odstraněním a následným zabezpečením území proti vjezdu vozidel (oplocení vybraných částí pozemku nebo zatarasení příjezdových cest apod.). Argumentace

vznikem krajinné mozaiky po provedení rekultivace těžebny na ornou půdu pak v daném případě ve vztahu k existenci ZCHDŽ rovněž nezakládá převažující veřejný zájem ani zájem ve směru k ochraně přírody. V daném případě se cenné biotopy hostící ZCHDŽ v lokalitě záměru vytvořily již dávno a samovolně a představují v okolní zemědělské krajině refugium pro mnohé ZCHDŽ, které na intenzivně obhospodařovaných plochách, které v okolí převažují, vhodné podmínky pro svou existenci nemají. Z toho důvodu se odvolací orgán ztotožňuje i se závěry, jež učinil správní orgán prvního stupně a jež vychází ze spisové dokumentace, a to, že – cenná stanovištní diverzita v opuštěné těžebně již vznikla zcela zdarma a spontánně a zamýšlená rekultivace by znamenala její likvidaci. V dalších s tím souvisejících skutečnostech učinil odvolací správní orgán stejné závěry jako správní orgán prvního stupně. Stran prevence nepovolených skládek nebo dosažení žádoucí krajinné mozaiky nebyla tak, rovněž dle odvolacího správního orgánu, prokázána neexistence jiného uspokojivého řešení záměru (s důsledky příznivějšími pro ZCHDŽ), a proto ani tato podmínka vyžadovaná pro povolení výjimky ze zákazů ZCHDŽ u druhů evropsky významných (ještěrka obecná, pěnice vlašská a ťuhák obecný) nebyla splněna.

Správní orgán prvního stupně také řádě v souladu se zákonnými požadavky § 56 ZOPK právně posoudil žadatelem o výjimku předložené podklady obsažené ve spisovém materiálu, když uzavřel, že – nebyla-li prokázána existence takového veřejného zájmu na realizaci záměru, o němž by nebyla důvodná pochybnost, nebylo možné takový veřejný zájem následně ani porovnat se zájmem na ochraně přírody, na ochraně dotčených ZCHDŽ a jejich biotopů. Pokud tedy nebyl prokázán veřejný zájem na realizaci záměru ani se nejedná o činnost v zájmu ochrany přírody, nebylo možné výjimku dle § 56 ZOPK povolit. Správní orgán prvního stupně tedy řádně dovodil, že za daného zjištěného právního stavu již není nutné dále zjišťovat, zda záměr neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu ZCHDŽ z hlediska ochrany u ZCHDŽ chráněných dle práva evropských společenství.

K námitkám odvolatelů stran účastenství, aktivit a námitek účastníka řízení Stop tunelům odvolací orgán pouze konstatuje, že správní orgán prvního stupně v rámci správního řízení postupoval řádně dle § 50 správního řádu, kdy podklady pro vydání rozhodnutí jsou zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé. Dle § 50 odst. 3 správního řádu je správní orgán povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. Dle § 51 odst. 1 správního řádu k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek. Dle § 70 odst. 1 ZOPK ochrana přírody podle tohoto zákona se uskutečňuje za přímé účasti občanů, prostřednictvím jejich občanských sdružení a dobrovolných sborů či aktivů. Dle § 70 odst. 3 ZOPK je občanské sdružení oprávněno za podmínek a v případech podle odstavce 2 účastnit se řízení podle tohoto zákona, pokud oznámí svou účast písemně do osmi dnů ode dne, kdy mu bylo příslušným správním orgánem zahájení řízení oznámeno; v tomto případě má postavení účastníka řízení. Odvolací správní orgán má za to, že správní orgán prvního stupně v rámci

řízení o udělení výjimky řádně hodnotil podání a důkazy předložené všemi účastníky řízení a současně vycházel při rozhodování rovněž ze skutečností známých správnímu orgánu z úřední činnosti. Pokud tedy odvolatel č. 1, Jan Rajter namítá na straně číslo 4 svého odvolání, že účastník řízení Spolek stop tunelům v řízení o udělení výjimky uvádí nepravdivé anebo zavádějící argumenty, jeho tvrzení jsou nepravdivá a správní orgán prvního stupně takovým tvrzením dává stejnou váhu jako odborníkům na ochranu životního prostředí, s takovými odvolacími námitkami odvolací orgán nesouhlasí a má za to, že správní orgán prvního stupně řádně a odborně posoudil jednotlivá tvrzení a podání účastníků řízení. V tomto případě má odvolací orgán za to, že správní orgán prvního stupně v souladu se spisovým materiálem, zde i v souladu se skutečnostmi uváděnými účastníkem řízení Spolkem stop tunelům a v souladu se svou erudicí v oblasti vedení řízení o výjimkách ze zákazů u ZCHDŽ dospěl k odůvodněnému závěru, že provedený odborný průzkum stran přítomnosti ZCHDŽ v lokalitě záměru nemusí být v daném případě reprezentativní. Zde odvolací správní orgán souhlasí s odůvodněním uvedeným na straně 5 napadeného rozhodnutí, kdy správní orgán prvního stupně uvádí, že v roce 2018, kdy byl biologický průzkum prováděn byl kalendářní rok již od jara mimořádně suchý a teplý, tedy pro vznik periodických vodních ploch zcela nepříznivý. Biologický průzkum tedy není dostatečně reprezentativní pro některé druhy obojživelníků vázané rozmnožováním na sporadické vodní plochy. Není tedy zřejmé, na základě čeho jsou ojedinělé výskyty ropuch nebo skokana hnědého automaticky v předložených podkladech uváděny jako přechodné, eratické. Ropucha obecná i zelená jsou převážně suchozemské druhy obojživelníků, které vodní prostředí využívají zejména k rozmnožování, dospělci pak zpravidla pouze na velmi krátkou dobu k páření a kladení vajíček. Pokud takové námitky uvádí ve svých podáních například účastník řízení Stop tunelům, nic to nemění ani na skutečnosti, že i správnímu orgánu jsou uvedené skutečnosti známy z vlastní úřední činnosti nebo poznatků pracovníků orgánu ochrany přírody. I odvolací orgán tedy souhlasí se závěry správního orgánu prvního stupně, a to, že nepovažuje takové závěry vyplývající z předloženého biologického hodnocení za dostatečně podložené, a to tím spíše, že výskyt konkrétně ropuchy zelené byl v dotčeném území v předchozích letech zmiňován.

Ve věci odvolací námitky, kdy odvolatel Jan Rajter uvádí, že účastník řízení Stop tunelům uvádí nepravdivé skutečnosti, kdy Stop tunelům uvádí, že „stav po realizaci záměru by nebyl v souladu s platným územním plánem obce“ uvádí odvolací orgán následující. V územně plánovací informaci o podmínkách využívání území ve věci „Terénní úpravy pozemku p. č. 1215 v k. ú. Havraň – rekultivace bývalé pískovny“ č. j. MmM/131452/2018/ORaD/MN ze dne 10.12.2018 se uvádí: pozemek 1215 se nachází v Územním plánu Havraň v lokalitě „plochy smíšené nezastavěného území – přírodní preference“, jako přípustné využití je uváděno mimo jiné dřevinná skladba ve prospěch geograficky původních dřevin, trvalá vegetace bez hospodářského významu, drobné vodní toky a plochy, liniové stavby dopravní infrastruktury: polní a lesní cesty. Konkrétní zemědělská produkce není zmíněna.

K odvolací námitce odvolatele č. 1 Jana Rajtera, kdy tento odvolatel namítá výrazný rozpor při rozhodování správního orgánu prvního stupně, kdy tento správní orgán

vydal rozhodnutí č. j. 2753/ZPZ/2014/ZD-714 ze dne 27.11.2014, jímž byla žadateli, odvolateli Janu Rajterovi povolena výjimka ze zákazů dle § 56 ZOPK k realizaci záměru „Terénní úpravy (obnova funkce) pozemku p. č. 1215 v k. ú. Havraň (zavezení pískovny inertním materiálem), výjimka byla povolena nejdéle do 31.12.2020, a tedy na stejném pozemku, stran něhož bylo nyní v roce 2019 rozhodováno správním orgánem prvního stupně a dále v tomto odvolacím řízení, - odvolací správní orgán konstatuje dále uvedené. Správní orgán prvního stupně rozhodoval v odvoláním napadeném řízení o nové žádosti žadatele o výjimku, odvolatele Jana Rajtera. Mezi jednotlivá řízení nelze pokládat rovnítko. Správní orgán musí každou žádost a každé řízení provést individuálně a vždy vychází z předložené žádosti a celého spisového materiálu. V daném případě byly v řízení vzneseny proti udělení výjimek ze zákazů u ZCHDŽ námítky účastníků řízení, kterými se správní orgán prvního stupně v řízení dle zákona zabýval a dospěl k závěru, že výjimku nelze povolit. Rovněž s ohledem na zhoršující se stav životních podmínek a stále pokračující ubývání biotopů většiny ZCHDŽ, které jsou vázány svou existencí na konkrétní, specifické a ubývající lokality, biotopy, i posuzování jednotlivých žádostí ze strany správních orgánů rozhodujících o výjimkách ze zákazů u ZCHDŽ se stává obtížnější a je podrobováno stále důslednějšímu posuzování jednotlivých zásadních skutečností. Od odvolatelem namítaného rozhodnutí již uplynula doba cca 5 let a skutečnosti, odborné názory, a podklady pro rozhodování o výjimkách se tak nepochybně v mnohém změnilly. Z napadeného rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je rovněž zjevné, že si je vědom toho, že (i s ohledem na rozhodování odvolacího orgánu a soudní judikaturu) jsou požadavky na formální i věcné vypořádání zákonných podmínek pro povolování výjimek v současné době podstatně náročnější. K uvedenému je nutno dále dodat také, že o shodný záměr s tím, o kterém správní orgán prvního stupně rozhodoval v roce 2014, se nejedná. Tehdy se jednalo pouze o činnosti týkající se pozemku p. č. 1215 v k. ú. Havraň, nyní je (i v souladu s lokalizací záměru vymezené v žádosti o výjimky) záměr lokalizován nejen na této, ale i na sousední parcele p. č. 1214 v k. ú. Havraň.

Stran námitek odvolatele, jež se cítí dotčen úvahami a obavami správního orgánu prvního stupně o možné motivaci některých subjektů s ohledem na aktuální poptávku po odstraňování stavebních a energetických odpadů v regionu, konstatuje odvolací orgán pouze, že i takové skutečnosti musí orgán ochrany přírody zvažovat, pakliže je jeho povinností dle ZOPK zjišťovat existenci nebo neexistenci veřejného zájmu a jeho převahy na záměru nad ostatními zájmy na ochraně přírody, i s ohledem na své poslání jako orgánu ochrany přírody. S ohledem na vše shora uvedené však tyto skutečnosti neměly podstatný vliv na rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ani odvolacího orgánu.

S ohledem na shora uvedené rovněž odvolací správní orgán dospěl k závěru, že se v řízení o výjimce nepodařilo prokázat naplnění zákonných podmínek pro povolení výjimky ze zákazů u ZCHDŽ, konkrétně nebyla doložena existence a tedy ani převaha veřejného zájmu na realizaci zamýšleného záměru nad zájmy ochrany přírody a krajiny dle § 56 ZOPK. U ZCHDŽ v zájmu evropských společenství, nebyly prokázány naléhavé důvody převažujícího veřejného zájmu pro realizaci záměru dle § 56 odst. 2

písm. c) ZOPK, ani neexistence jiného uspokojivého řešení záměru dle § 56 odst. 1 věty druhé ZOPK. Správní orgán prvního stupně tedy nemohl žadateli výjimku ze stanovených zákazů pro žádný z uvedených ZCHDŽ povolit.

Z výše uvedených důvodů bylo rozhodnuto tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í o o d v o l á n í

Toto rozhodnutí je ve smyslu ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád **k o n e č n é** a nelze se proti němu odvolat.

Ing. Jaroslav Vacek

ředitel odboru výkonu státní správy IV
podepsáno elektronicky

Rozdělovník :

Účastníci řízení dle ustanovení § 27 odst. 1,3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád

1. žadatel: Jan Rajter, Moravěves 8, 434 01 Havraň

Účastníci řízení dle § 27 odst. 2 a 3

2. Obec Havraň, Havraň 11, 435 01 Havraň
3. Stop tunelům, z. s.
4. Ústecké šrouby, z. s.

Dále obdrží :

5. Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor ŽP a zemědělství, Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem + spis